

Michal BIELIK, Jiří Küenburg a Mladá Vožice. Bakalářská práce Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, Č. Budějovice 2011, 69 stran, z toho 18 příloh.

Posudek oponentky:

Předkládaná práce vychází z autorova zájmu o kulturní dějiny Mladovožicka a snahy zprostředkovat alespoň některé jejich aspekty současnému nepoučenému občanu. Oprávněný povzdech nad nezájmem o regionální kořeny není pouhou motivační formulací v Úvodu práce, ale jakýmsi leitmotivem prolínajícím celým textem. Bakalářskou práci tvoří dva tematické celky; kompilační přehled dějin Mladé Vožice se vstupní lokalizací Mladovožicka a výklad dějin rodu Küenburgů směřující k portrétu Jiřího Küenburga zasazenému do mladovožického kontextu. V podkapitole prvního tematického celku nazvané Významní mladovožičtí rodáci (v textu chybně Mladovožičtí) postrádám umělce, zejména výtvarné, u Jeníka z Bratřic jeho místo v dějinách folkloristiky. K témuž tematickému celku se nabízí otázka, proč k „nástinu dějin“ nebyla přiřazena podkapitola Mladá Vožice do poloviny dvacátého století, která se, ne příliš logicky, ocitla v druhé tematické části, kde jako závěrečná třetí část kapitoly Küenburgové a Mladá Vožice navazuje na výklad rodu Küenburgů a jeho mladovožického zámeckého sídla.

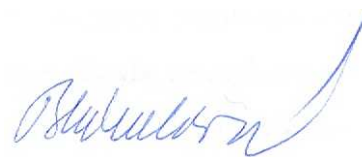
Hlavnímu objektu autorova zájmu Jiřímu Küenburgovi jsou věnovány kapitoly 4 – 6, které opravdu, jak píše autor práce, tvoří její jádro. Pan Bielik poctivě odpovídá na řadu otázek, jež si ve vztahu k pojednávané osobnosti stanovil, nicméně většinou tak činí příliš lakonicky. Ne všechny prameny uvedené v jejich soupisu se odrážejí v textu a poznámkách k němu. Zato zdroj oral history, paní Sazimová (slušelo by se uvést křestní jméno a rok narození), byl využit dokonale a přispěl ke skutečnému přínosu živě podané závěrečné kapitoly nazvané Reflexe Jiřího Küenburga z pohledu obyvatel Mladé Vožice.

Seznam pramenů a literatury odpovídá požadavkům kladeným na bakalářskou práci. U Rodinného archivu Küenburgů chybí přesné místo uložení, kroniky měly být součástí Pramenů archivních, titulek Prameny nearchivní je chybný. Seznam zkratk je vzhledem k svému obsahu nadbytečný. Přílohy jsou velmi dobře zvoleny a výborně doplňují text.

Vlastní výklad trpí řadou neobratností (heslovité věty, kupř. s. 11, 26, 31; chybné skloňování jmen, s. 8, 25; ne vždy šťastně zvolená argumentace, s. 8, s. 34), drobnější pravopisné chyby jsou zejména v interpunkci a psaní velkých písmen (mladovožicko, Mladovožický!!).

Přes uvedené výhrady pan Bielik prokázal znalost historikova řemesla a napsal práci, která přináší nové informace, jež by, v patřičné úpravě, jistě potěšily další milovníky mladovožického regionu. Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm

v e l m i d o b ř e.

V Českých Budějovicích 18. ledna 2011

doc. Dagmar Blümlová, CSc.